

2. Ulusal Gökyüzü Gözlem Şenliği...

Golgoli Eteklerinde

Midibüsler Damsa Barajı'ndan geçtiler, tarlaların arasındaki toprak yola saptılar. Sarsıla sarsıla ilerleyen araçların kaldırdığı toz bulutunun arasından doğuda Erciyes'in doruğu görülüyordu. Araçlar, gözlem alanına beş yüz metre kala durdu. Golgoli'nin serin havası, günboyu süren gezilerin yorgunluğunu, bu kısa yolculukta yavaş yavaş hissetmeye başlayanları birden canlandırırverdi. Katılımcılar peribacalarının önündeki gözlem alanına doğru ağır ağır ilerlerken alanda uzman gözlemciler teleskopları kuruyorlardı.

Golgoli eteklerinde gerçekleştirilen İkinci Gökyüzü Gözlem Şenliği, uzun süren çok yönlü bir çalışmanın ürünüydü. Bu nedenle tıpkı geçen yıl olduğu gibi şenliğe yönelik çalışmalar, üç ay öncesinden başlatıldı. İlk iş olarak etkinliğin yapılacağı zaman ve yerin saptanması gerekiyordu. Geçen yılki deneyimlerin ışığında, şenliğin daha erken bir tarihte yapılması gerektiği sonucuna varıldı. Duyurusu Ağustos sayısında yayımlanacağı için şenlik ya Eylül'de ya da Ekim başında yapılabilirdi. Hemen o dönemde Ay'ın ne durumda olacağına bakıldı. Gözlemin yapılacağı günlerde Ay'ın, göz-

lemin son saatlerinde doğması gerekir. Çünkü parlaklığıyla Ay, tam bir ışık kirliliği kaynağıdır. Öte yandan Ay gözlemi yapılmayan bir gözlem şenliği de

düşünülemez. Ay'ın durumunun yanında gökyüzü sevdalılarının katılımını artırmak için, üç günlük şenliğin iki gününün haftasonuna denk gelmesi de gereklidir. Bu sınırlamalarla yapılan inceleme sonucunda, gözlem etkinlikleri için en uygun tarihin 1-3 Ekim olduğu ortaya çıktı. Ama bu bir ön belirlemeydi. Bu tarih, gözlem bölgesi saptandıktan sonra meteorolojiden alınacak verilere göre değişebilirdi.

Yapılan araştırmalardan sonra da şenlik yeri Ürgüp'ün Mustafapaşa beldesine bağlı Golgoli Tepesi'nin etekleri olarak saptandı. Asıl adı Gorgoli olan bu tepe, Mustafapa-

şa'nın beş kilometre kadar güneyinde ve 12-13 km uzunluğundaki Damsa Vadisi'nin de batısında yer alıyor. Bu vadiden akan Damsa Irmağı'nda sulama amaçlı bir baraj kurulu. Baraj gölü, gözlem alanından görülüyor. Gölün arkasında yükselen tepelerin üstünde de tüm görkemiyle Erciyes'in doruğu gösteriyor kendini. Gözlem alanının kuzeyi, güneyi ve doğusu tümüyle açık. Peribacalarının da bulunduğu batı tarafında Gulgoli Tepesi hafif bir eğimle yükseliyor. Alanda ışık kirliliği çok az. Herhangi bir yerleşim yerinin ışıkları görülüyor. Yalnızca doğudaki uzak tepelerin üstünde Kayseri'nin ışıkları ve de kuzeydeki tepelerin üstünde de Ürgüp'ün ışıkları çok hafif bir aydınlık oluşturuyor. Bütün bu özellikleriyle Gulgoli, gözlem şenliği için çok uygun bir yer.

Gulgoli'de karar kılındıktan hemen sonra, Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nden bölgenin yağış ve bulutluluk durumu hakkında bilgi alındı. Gelen veriler ilk saptadığımız tarihin gözlem için uygun olduğunu gösteriyordu. Böylece şenliğin yeri ve zamanı kesin olarak saptanmış oldu ve Bilim ve Teknik'in Ağustos sayısında da duyurusu yapıldı.

Ürgüp ve Mustafapaşa belediyeleri ve Ürgüp kaymakamlığıyla bağlantıya geçildi. Her iki belediye de şenliği büyük bir içtenlikle benimsedi. Belediye ekipleri canla başla çalışarak şenlik alanında gerekli temizlik ve düzenleme işlerini gerçekleştirdiler, Gulgoli'ye giden yol genişletildi, katılımcıları taşıyacak midibüsler, jeneratör ve ambulans sağlandı; hatta güzel bir sahra tuvaleti yapıldı. Ürgüp turuna katılacak rehberler ayarlandı.

Bu sırada Ankara'daki çalışmalar da üç koldan ilerliyordu. İlk kolda, başvuruların incelenmesi ve bir veritabanı oluşturulması işi vardı. Gelen başvurular hemen veritabanına giriliyordu. İkinci kolda, şenliğe uzman olarak katılacak kişilerin saptanması işi vardı. Geçen yıl şenliğe çağırılan uzman arkadaşların çoğu bu yıl yine çağırıldılar. Ege, İstanbul ve Akdeniz üniversitelerinde öğretim görevlisi olan, lisans ya da yüksek lisans öğrenimi gören uzmanlara, bu yıl ODTÜ'den iki kişi daha katıldı. Uzman ekipte tabii ki Ege Üniversitesi'nden Prof. Dr. Zeynel Tunca da vardı.

Ankara'daki çalışmaların üçüncü koluyla katılımcılara verilecek broşürlerin, dosyaların, katılım belgesi, davetiye ve yaka kartlarının tasarlanıp bastırılması, katılımcılara gönderilecek metnin hazırlanıp gönderilmesi, afiş ve pankartların yaptırılması işleri vardı.

Bütün bu işler yapılırken, başvuruların gelişi de artan bir hızla sürüyordu. Başvuruların geliş sürecinde geçen yıl yaşananlar sanki yeniden yaşandı. Başvuru sayısı ilk başlarda geçen yıla göre düşüktü. Ama sürenin dolmasına bir hafta kala bu sayıda büyük bir artış oldu. Tıpkı geçen yıl olduğu gibi başvurular, başvuru süresi dolduktan sonra bile sürdü. Sonunda şenliğin 420 katı-

lmıcıyla gerçekleşeceği ortaya çıktı. Ne var ki başvuruların yarıya yakını 2 Ekim Cumartesi günü içindi. Başvuru tarihleri göz önüne alınarak, Cumartesi için başvuran son katılımcılar Cuma ve Pazar günlerine kaydırıldı. Çünkü teleskop ve uzman gözlemci sayıları gece başına 150 katılımcıya göre belirlenmişti.

Bütün hazırlıklar tamamlanınca Bilim ve Teknik dergisi ekibi şenlikten birkaç gün önce Ürgüp'e gitti. İzmir ve İstanbul'dan gelen uzmanlar da şenlikten bir gün önce Ürgüp'te oldular. Hep

birlikte şenlikteki gözlem etkinliklerinin ve seminerlerin programı çıkartıldı. Golgoli'deki son düzenlemeler yapıldı.

... ve Gözlem

Gruplar halinde gözlem alanına ulaşan katılımcıların kimi, eşyalarını koyup üzerlerine kalın bir şeyler aldı; kimi de havadaki sucuk kokusunu izleyip kantini buldu, karnını doyurdu; çay-kahve içip ısındı. Havanın kararmasına bir saatten fazla vardı. Bu süre, çevredeki peribacalarının dolaşılması ve Golgoli Tepesi'ne çıkmak için yeterliydi. Katılımcılar günün son gezisini

Lokum Gibi Şenlik

Bekir Ödemiş
Ürgüp Belediye Başkanı

Ürgüp Belediyesi olarak bizim açımızdan 2. Ulusal Gökyüzü Gözlem Şenliği, çok rahat, kolay ve keyifle gerçekleştirilen bir olay biçiminde; tam anlamıyla bir şenlik gibi geçti. Açıkçası nasıl bir etkinlik olacağını tam kestiremiyorduk. Şenlik deyince aklımıza; konserlerin düzenlendiği, tanınmış kişilerin katıldığı, sonu gelmeyen isteklerin olduğu, teferruatlı, karmaşık ve pahalı bir etkinlik geliyordu. Fakat TÜBİTAK'ın şenliği çok daha parıltılı, çok daha etkileyici ve o oranda da mütevazı bir şenlik oldu. Bölgedeki yerel yönetimleri herhangi zor bir duruma sokmayan uyumlu bir şenlikti.

Yerel yöneticiler olarak bizim en çok önem verdiğimiz konu, bu tür projelerin halk tarafından benimsenmesidir. Bu proje, benim ilk başta kaygılandığım gibi kendimizin çalıp söylediği bir proje olmadı. Türkiye'nin değişik yerlerinden gelen kişilerin yanı sıra Ürgüp halkı da büyük bir katılım gösterdi. Bugün hâlâ şenliğe yönelik sohbetler yapılıyor. Bu da şenliğin halk tarafından benimsendiğini gösterir. Sanırım

Bilim ve Teknik dergisi bu şenliği her yıl yurdun değişik bölgelerinde yapmayı planlıyor. Tamam öyle olsun. Ama benzer bir etkinliği de Kapadokya'da gelenekselleştirebilirsek çok iyi olur. Çünkü Ürgüp halkı, Kapadokya halkı bu etkinliği sevdi, onu benimsedi. Onları öksüz bırakmamalıyız. Ayrıca, bölgenin doğa, kültür ve tarihe dayalı turizm yapısının da bu tür projelerle desteklenmeye ihtiyacı var. Sonuç olarak, gelenekselleşecek bir gökyüzü şenliğinin, getireceği nitelikli turistlerle, bölgenin turizm potansiyelinin artmasına katkısı olacaktır.

Aslında ışık kirliliği sorunu olmasaydı, şenlik için Ürgüp'ün içinde de çok uygun yerler bulabilirdik. Ama ışık kirliliği sorunu, bizi başka yerler aramaya yöneltti. İyi ki de öyle oldu. Belediye başkanı olmama karşın bir türlü fırsat bulup da gidemediğim Golgoli Tepesi'ni görmüş oldum. Katılımcıların da gördüğü gibi Golgoli Tepesi yalnızca taş ve kayadan oluşmuş, ulaşımı zor bir tepe değil; Kapadokya'nın geçmişinde, kültüründe, tarihinde olduğu gibi uzun bir dönem insanların yaşadığı bir bölge. Uzun yıllar boyunca o kayaların içinde insanlar yaşamış, ibadet etmiş, eğitim görmüş, düğünler, bayramlar yapmış. Onların yaşadığı Golgoli'de, yüzlerce yıl sonra Türkiye'nin her tarafından gelen katılımcılar, yöre

halkıyla birlikte seminerlere katıldı, çıplak gözle ve teleskoplarla gökyüzünü inceledi.

Belediye olarak şenliğe yönelik ilk çalışmamız ulaşım sorununu çözmek oldu; gözlem alanına giden yol genişletildi ve sertleştirildi. Sonra katılımcıların çeşitli gereksinimlerini karşılayacak düzenlemeler yaptık; kantin kuruldu, standlar kuruldu, seminer alanı düzenlendi. Gerçi göze pek hoş gelmeyen plastik masa ve sandalyeler kullanıldı ama eğer bu şenlik burada sürekli hale gelirse o zaman doğal ortama uygun, taş ve ahşap oturma grupları yapılabilir. Bu arada bir de tuvalet için bir düzenleme yaptık. Çok kısa sürede yaptığımız tuvalet oldukça beğenildi de. Bilim ve Teknik dergisi sayesinde bir de seyyar tuvaletimiz oldu. Yöremizde turizm, doğa, tarih ve kültür üzerine kurulu olduğundan, kent merkezinden uzakta benzer etkinlikler sıkça yapılıyor. Bu etkinliklere katılanlar için artık hiç zorlanmadan su ve tuvalet sağlayabileceğiz.

Belediye olarak şenlik için gereken altyapıyı çok az bir masrafla rahatlıkla gerçekleştirdik. Bilim ve Teknik dergisi de deneyimli bir kadroyla geldi. Böyle olunca lokum gibi bir şenlik gerçekleşti.

TÜBİTAK Bilim ve Teknik dergisine teşekkür ederiz.

yaparken uzmanlar da teleskopların başında son hazırlıklarını tamamlıyorlardı. Bu sırada şenlik ekibi seminer alanını düzenliyor yolun aydınlatılmasında kullanılacak gemici fenerlerini yakıyor ve yerleştiriyordu.

Saat yediye doğru hava karardı ve ortalık iyice soğudu. Çevreyi dolaşan katılımcılar yavaş yavaş şenlik alanına döndüler. Beraberlerinde getirdikleri kalın giysileri giyip peribacalarının arasından geçerek seminer alanında yerlerini aldılar. Kimileri arkalarındaki sandalyelere oturmak yerine çevredeki kayaların üzerine oturmayı yeğledi.

Tepegözün başında Zeynel Tunca vardı; yansı ve slaytlarda son hazırlıklarını yapıyordu. Seminerin açılışını Bilim ve Teknik dergisi yazarlarından Alp Akoğlu ile uzman gözlemcilerden Muzaffer Özgüleş ve Emre Işık yaptılar. Alp, Muzaffer ve Emre amatör gökbilimcilik üzerine konuştular. Onların ardından Zeynel Tunca aldı sözü. Gündüz Ürgüp'ün tarihsel yapılarını gezen katılımcılar bu kez de Zeynel Tunca'nın rehberliğinde, gökkubbede uzun ve keyifli bir geziye çıktılar; Kutup Yıldızı'ndan Büyük Ayı'ya atladılar; Güneş'ten takımyıldızlara geçtiler. Anlatımını tepegöz ve slayt makineleriyle sürdüren Zeynel Tunca zaman zaman her ikisini birden kapatıp dinleyicilerin başlarını göğe çevirtiyor ve anlatımını gökyüzünde sürdürüyordu.

Seminere yalnızca katılımcılar değil gece karanlığında çevre köylerden gelenler de katıldı. Bunlardan yaşlı biri Zeynel Tunca'nın seminerinden sonra " Bu gece ne kadar da çok şey öğrendim. Gerçi anlayamadığım birkaç şey de oldu" diyordu.

Yaklaşık bir buçuk saat süren seminerden sonra herkes gökyüzüne artık daha farklı bir gözle bakıyordu. Katılımcılar, görece aydınlık seminer alanından zifiri karanlık gözlem alanına yöneldiler; seminerde adları sık sık geçen gezegenlere, yıldızlara, takımyıldızlara, bulutsulara bakmak için alana dağıldılar. Uzman gözlemcilerse teleskopların başında onları bekliyordu.

En güzel Satürn burada... Yok mu Jüpiter'in güzel uydularını görmek iste-

yandan da katılımcılardan gelen soruları yanıtlıyorlardı. Bu sırada çevredeki de sırayla teleskopa eğilerek gök cismini gözlüyorlardı. Anlatılanları dinleyip teleskoptan bakan katılımcılar başka bir teleskopa yöneliyordu. On bir teleskopun çevresinde on bir büyük karaltı ve arada elinde çayla gezinen insan silüetleri görülüyordu. Böylece herkes sırayla teleskopları dolaşarak tüm gökcisimlerini görebildi. Gecenin ilk gözlemi, yaklaşık bir buçuk saat kadar sürdü. Bu ilk gözlemde bakılan gökcisimleri arasında Jüpiter ve uyduları, büyüleyici halkasıyla Satürn, Ülker Açık Yıldız Kümesi, Andromeda Gökadası,

Halka Bulutsu, Orion bulutsusu vardı. Katılımcıların birçoğu yaşamında ilk kez, gökyüzüne teleskolla o gece baktı. Gözlemden sonra Zeynel Tunca'nın ikinci semineri başladı.

Bu seminerin konusunu TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi (TUG) oluşturuyordu. Antalya'da Beydağları'nda 2550 m yükseklikteki Bakırlıtepe'de bulunan TUG, 150 cm'lik optik teleskopuyla Türkiye'nin en büyük gözlemevi. Gözlemevinin otuz yıllık kuruluş sürecinde gökbilimcilerimizin gösterdiği özverili çabanın benzerini bir başka

Gökyüzü gözlemleriyle seminerler arasındaki molalarda katılımcılar gökbilimle ilgili neredeyse tüm yayınların bulunduğu standlara yöneldiler. Gök atlasları, dergiler, gökbilim kitapları ve şenlik için yaptırılan tişörtler özellikle küçük katılımcıların ilgisini çekti.

alandan bulmak çok zor. Bu çabaların sonunda gurur duyulacak bir gözlemevi çıkmış ortaya. Bulunduğu konum ve koşulları açısından Dünya'nın sayılı gözlem noktalarından biri olan Bakırlıtepe, ne yazık ki genişleyen Antalya'nın ışık kirliliğinden etkilenmeye başlamış bile.

Zeynel Tunca, TUG'un kuruluş sürecinde etkin rol almış bir gökbilimci. Gecenin ikinci seminerinde katılımcılar, TUG'un kuruluş sürecini onun ağzından dinlediler: Bakırlıtepe'nin nasıl seçildiğini, hangi zor koşullar altında inşaatının yapıldığını, kubbelerin nasıl yerleştirildiğini öğrendiler. Bu seminer sürerken uzman gözlemciler de dinlenme ve karınlarını doyurma fırsatını buldular.

Seminerden sonra etkinliklere kısa bir ara verildi. Katılımcılar kantin ve standların bulunduğu alana yöneldiler. Uzman gözlemciler gelenleri bu kez de standların ardında karşıladılar. Şenlikte

ODTÜ Amatör Astronomi Topluluğu'nun, Amatör Astronomlar Derneği'nin (AMAD), Ege Üniversitesi Astronomi Topluluğu'nun ve TÜBİTAK'ın standları vardı. TÜBİTAK standında Bilim ve Teknik, Bilim Çocuk dergilerinin, popüler bilim kitaplarının ve ikinci gözlem şenliği için özel olarak hazırlanan tişörtlerin satışı yapılırken öteki standlarda uzmanlar ve toplulukların üyeleri, gökAtlaslarını, gökbilim kitaplarını ve dergilerini tanıttılar; katılımcılardan gelen soruları yanıtladılar. Şenlik için bize dört teleskop sağlayan Interoptik firmasının standıysa gözlem alanına kurdukları teleskopun yanındaydı.

Yarım saatlik bu aradan sonra ikinci gözlem seansı başladı. Uzmanlar teleskoplarını başka gök cisimlerine çevirdiler. Katılımcılar bu kez de uzmanların açıklamaları eşliğinde Herkül Küresel Yıldız Kümesi'ne, Sarmal Bulutsu'ya, Vega'ya, Akyıldız'a ve başka gök cisimle-

rine baktılar. Gecenin bu saatlerinde, katılımcılarda artık yorgunluk belirtileri görülmeye başladı. Gözlemin sonuna doğru, gökyüzünde dönerek ışıklar saçan bir cisim görüldü. Kimi katılımcılardan şaşkınlık nidaları yükseldi. Bu cisim, plastik bir kova kapağına tutturulan piller ve minik ampüllerle oluşturduğumuz UFO'dan başka bir şey değildi.

İkinci gözlem bir süre daha sürdü. Ardından "uzayda yaşam ve UFO'lar" konulu söyleşi başladı. Bilim ve Teknik dergisi yazarlarından İlhami Buğdaycı slaytlar eşliğinde UFO konusunu anlattı. Ardından Zeynel Tunca'yla yine Bilim ve Teknik dergisi yazarlarından Raşit Gürdilek'in de katıldığı "evrendeki zeki canlılar ve UFOlar" söyleşisi başladı. Bu konularda katılımcılardan çok sayıda soru geldi. Birçok katılımcı büyük bir dikkatle söyleşiyi izledi; kimileri de yorgunluğa yenik düşüp sandalyelerinde uyuklamaya başladı.

Söyleşi sürerken Ay da ufukta yükseldi; soluk ışığıyla gözlem alanını aydınlattı. Ay ışığı altında çevreyi görmek artık daha kolaydı. Uzmanlar tüm teleskopları Ay'a yönelttiler. Söyleşi bitince gecenin son gözlemi olan "Ay gözlemi" başladı. Hilal biçimindeki Ay'ın kraterleri teleskoplarla çok net görülmüyordu. Bir saat kadar süren bu son gözlemden sonra katılımcılar yavaş yavaş midibüslerin yolunu tuttular. Araçlar saat iki gibi hareket etti ve katılımcıları Ürgüp'te otellerine bıraktı. Böylece ilk gözlem gecesi sona erdi.

Gerçekte bu gece, gözlemin ilk gecesi değildi. Şenlikten bir gün önce Ür-

Son gecenin katılımcıları da gittikten sonra şenlik ekibi dönüş hazırlıklarına girişti. Beş günün yorgunluğuna karşın son bir gayretle standlar toplandı, teleskoplar kutularına özenle yerleştirildi. Paket bandı bitince teleskop kutuları selobantla paketlenildi. Tüm çabalara rağmen Gölge tozlarının teleskop kutularına kadar girmesi engellenemedi.

güplülere yönelik bir gözlem gecesi daha düzenlenmişti. İlk kez yapılan bu tür bir etkinlik yöre halkının büyük ilgisini çekmişti. Ürgüp ve Mustafapaşa'dan 250 dolayında kişi gözleme katıldı.

Şenliğin ikinci günü daha sabahtan gökyüzündeki yerlerini alan ve zamanla sayıları artan bulutlar herkesi tedirgin etti. Yeni gelen katılımcılar Ürgüp ve Mustafapaşa gezilerini yaptı. Bulutlara rağmen her şey yolunda gidiyordu. Ama akşam üzeri havanın kapalı olması ve yağmur beklentisi yüzünden şenlik programı bir saat geç başladı. Gölge yolunda herkesin canı sıkındı. Ne yazık ki Cumartesi katılımcıları Gölge'yi gezme fırsatını bulamadılar. Herkes gözlemlerin yapılamayacağından kaygılanmaya başlamıştı. Neyse ki hava karardıktan bir saat kadar sonra bulutlar gitti ve eşsiz güzellikte bir gökyüzü ortaya çıktı (ya da bize öyle geldi!). Gözlem etkinlikleri de normal düzeninde sürdürüldü. Ne seminerlerde ne de gözlemlerde hiçbir aksama olmadı. İkinci gecenin ilk geceden tek farkı Ay'ın bir saat kadar geç doğmasıydı. Bir de katılımcılar gözlem alanından ayrıldıktan sonra şenlik ekibi yarım saat kadar alanda mahsur kaldı. Mustafapaşa belediyesinin itfaiye aracı –her akşam gelip toz kalkmaması için alanı sulayan– yumuşak toprak yola saplanmıştı. Neyse ki yarım saatlik bir uğraştan sonra araç kurtarıldı. Gözlem ekibi de biraz geç olmakla birlikte otele döndü.

Şenliğin son günü gökyüzü açıldı, hem gündüz gezileri hem de seminerler ve gözlemler çok keyifli oldu. Ve son gece de yine Ay gözlemiyle birlikte sona erdi. O gecenin katılımcıları da midibüslerle Ürgüp'ün yolunu tuttular. Böylece bir şenlik daha sona erdi. Şen-

lik sona erdi ama gözlem ekibi bir gün daha Ürgüp'te kaldı. Çünkü Nevşehir Altınyıldız Koleji'nden gelen gözlem talebi değerlendirilmiş ve öğrenciler için şenliğin bir gece daha uzatılması kararlaştırılmıştı. Bu nedenle ertesi gün tüm ekip yine aynı saatte gözlem alanında oldu. Bu kez katılımcılar, Altınyıldız Koleji'nin ilköğretim ve lise öğrencileriydi. O gece öncekilere göre biraz daha şenlikli geçti. Şenlik programı yineleni ama biraz kısa tutuldu. İlk seminerden sonra tek bir gözlem yapıldı. Çünkü öğrencilerin evlerine gitmesi gerekiyordu. Ayrıca beş günlük gözlemden sonra şenlik ekibi de iyice yorulmuştu. Sonuç olarak öğrenciler geceyarısından önce evlerine döndüler.

Onların ardından hummalı bir çalışma başladı Gölge'de; kantin malzemeleri kamyonete yüklendi, standlar toplandı, uzmanlar teleskopları söktüler, kutularına koydular (biri dışında) ve midibüse taşındılar, tepegöz, slayt

makinaları ve perdesi, gemici fenerleri, pankartlar yüklendi. Taşıma işlemi tamamlanınca malzeme yüklü araçlar ve jeneratörleri taşıyan kamyon yola koyuldu. Geride yalnızca şenlik ekibi kaldı. Herkes yorgundu. Ama gözlerde, özverili bir çalışmayla güzel bir şenliği daha sona erdirmenin, sıkı dostluklar kurmanın ve içtenliğin pırıltısı vardı. Yakılan büyükçe bir ateşin çevresinde şenlik ve gelecek üzerine sohbetler edildi. Tüm ekip, katılımcılar kadar hatta onlardan daha çok zevk almış, eğlenmişti. Kimimiz sohbet ederken kimimiz uzanıp gökyüzünü izledi. Arka planda Çingeneler Zamanı, Yağmurdan Önce, Rebetiko ve Akdeniz filmlerinin unutulmaz müzikleri çalıyordu. Bir sonraki şenlik üzerine de konuşuldu. Şenlik yeri olarak Nemrut, Olimpos, Doğubeyazıt, Sivas, Gökçeada ve Antakya gibi öneriler ileri sürüldü. Bir ara uzmanlardan biri teleskopu getirip kurdu. Sabaha karşı bir yandan ateş başındaki sohbet sürdürüldü bir yandan da doğmakta olan Venüs gözlemlendi. Ekibin ve gökyüzünün fotoğrafları çekildi. Bir süre sonra da Erciyes'in solundan Güneş'in ilk ışıkları görüldü. Güneş'in doğuşuyla birlikte tüm ekip otele doğru yola koyuldu.

Daha şimdiden tüm gözlem ekibi gelecek yılki şenliği ipe çekmeye başladı. Şenlik kuşkusuz yine aynı kadroyla gerçekleştirilecek ama nerede? Belki bir dağ başında belki de bir deniz kıyısında.

Çağlar Sunay

Fotoğraflar: Alp Akoğlu, Çağlar Sunay, Özgür Türkkan

